

Sygn.akt II Ka 146/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Klimas

Sędziowie: sędzia Robert Rafał Kwieciński

sędzia Agata Wilczewska

Protokolant: st. sekr. sąd Irena Bąk

przy udziale Łukasza Radke Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2020 roku

sprawy M. J. i P. K.

oskarżonych z art. 63 ust. 1 i 3 i z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 5 lutego 2020 roku sygn. akt II K 617/17

I. Zmienia zaskarżony wyrok w pkt IV w ten sposób, że orzeczoną wobec oskarżonego M. J. karę łączną pozbawienia wolności łagodzi do 1(jednego) roku i 10(dziesięciu) miesięcy, uzupełniając podstawę wymiaru kary łącznej o przepis art. 4 §1kk.

II. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.

III. Zasądza od oskarżonych M. J. i P. K. na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze po 1/2 części tj. w kwotach po 40 zł oraz wymierza im opłaty w kwotach po 300 zł za to postępowanie, a wobec oskarżonego M. J. także za I instancję.

Robert Rafał Kwieciński Anna Klimas Agata Wilczewska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 146/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 5 lutego 2020r., sygn. akt II K 617/17.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>1. Obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk polegającą na dowolnej ocenie wyjaśnień oskarżonego M. J. poprzez przyznanie im waloru wiarygodności w części stanowiącej podstawę skazania oskarżonego P. K. za przypisane mu przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w sytuacji gdy wyjaśnienia te są wewnątrznie sprzeczne, nielogiczne i – jak ustalił Sąd I instancji – w większości kłamliwe , złożone przez osobę mającą interes procesowy w bezpodstawnym obciążaniu współoskarżonego i nie potwierdzone innymi dowodami , w przeciwieństwie do jasnych, logicznych i konsekwentnych wyjaśnień oskarżonego P. K.,</p> <p>2. Naruszenie prawa materialnego, a to art. 18 § 1 kk polegająca na wadliwym uznaniu, że przypisane oskarżonemu przez Sąd I instancji zachowania oceniać można na gruncie formy zjawiskowej współsprawstwa, podczas gdy w zachowaniu oskarżonego nie sposób stwierdzić charakterystycznej dla</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

tej formy zjawiskowej aktywności oskarżonego P. K. w postaci współwystępowania czynności sprawczych – uprawy ziela konopi innych niż włókniste – bądź ewentualnego istotnego wkładu w ich realizację,

3. Naruszenie prawa materialnego, a to art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii będące wynikiem wadliwej wykładni znamion określonych w tym przepisie tj. „uprawa ziela konopi innych niż włókniste” i pominięcia oceny zachowania oskarżonego na gruncie innych form stadialnych niż dokonanie przestępstwa w sytuacji gdy Sąd I instancji kategorycznie ustalił, że zachowanie oskarżonego ograniczyło się wyłącznie do: „wsadzenia sadzonek marihuany do gruntu w maju 2015 roku” (vide: str 2 uzasadnienia zaskarżonego wyroku oraz rubryka 3.2 (zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej) tegoż uzasadnienia), co nosi znamiona niekaralnego przygotowania

4. Błąd w ustaleniach faktycznych, który doprowadził do wadliwej oceny przypisanego oskarżonemu zachowania na płaszczyźnie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii polegający na przyjęciu, że „oskarżony uprawiał krzewy ziela konopi innych niż włókniste, które to krzewy mogły dostarczyć znaczne ilości ziela konopi inne niż włókniste” (cytat opisu czynu przypisanego w pkt. XIII części dyspozytywnej wyroku), podczas gdy ustalone działanie oskarżonego nie mogło doprowadzić do wytworzenia znacznej ilości owego narkotyku, ponieważ to inne osoby bez udziału oskarżonego,

wykonywały zabiegi pielęgnacyjne zapewniające wzrost krzewów ziela konopi, które to rośliny dopiero na zaawansowanym etapie rozwoju mogły skutkować osiągnięciem właściwego dla środka odurzającego stężenia substancji (...) i dostarczyć go w znacznej ilości.

1. Rażąca niewspółmierność / surowość/ kary polegającą na niezastosowaniu za popełnienie czynu z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii kary łagodniejszej w postaci grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 200 zł każda zamiast bezwzględnej kary roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 37a kk jako przepisu względniejszego dla oskarżonego, w sytuacji gdy cele i dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 kk , całokształt materiału dowodowego, a w szczególności ujawnienie przez oskarżonego wobec organów powołanych do ścigania przestępstw, a następnie w toku przewodu sądowego informacji dotyczących osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa tj. P. K., K. B. i matki oskarżonego H. S. oraz istotnych okoliczności jego popełnienia, a także fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonego wskazują na zasadne orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny zamiast kary pozbawienia wolności,

2. Rażąca niewspółmierność / surowość/ kary polegającą na niezastosowaniu za popełnienie czynu z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii kary łagodniejszej w postaci roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata zamiast

	<p>bezwzględnej kary roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, nieadekwatnej do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego przestępstwa oraz do stopnia jego winy , a także do występujących w sprawie okoliczności łagodzących i nadania zbyt dużego znaczenia przy wymierzaniu kary okolicznościom obciążającym , wśród których została wskazana znaczna ilość substancji odurzającej, będąca sama w sobie znamieniem w/ w przestępstwa i znajdująca odzwierciedlenie w sankcji przewidzianej za to przestępstwo,</p> <p>3. Z ostrożności procesowej rażąco niewspółmierność / surowość/ wymierzonej oskarżonemu kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji gdy oba czyny przypisane oskarżonemu były popełnione w tym samym czasie , a także zostały skierowane przeciwko temu samemu dobru prawnemu, zaś właściwości i warunki osobiste oskarżonego uzasadniają wymierzenie oskarżonemu kary łącznej roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności w ramach zasady pełnej absorpcji, a następnie przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk warunkowe zawieszenie jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, w oparciu o przepis art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą</p>		

przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.). Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k. Zarzut apelacyjny, aby był skuteczny, nie może sprowadzać się do zakwestionowania stanowiska zaskarżonego wyroku poprzez lansowanie własnego poglądu na ocenę zebranego materiału dowodowego i możliwe do wyciągnięcia na jej podstawie wnioski. Powinien wskazywać na konkretne nieprawidłowości w rozumowaniu sądu, a tego apelacja obrońcy nie spełniła.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji dokonał prawidłowej analizy wyjaśnień współoskarżonego M. J.. Przede wszystkim wbrew również twierdzeniom obrońcy oskarżonego P. K. nie można upatrywać się niespójności i braku logiki w wyjaśnieniach współoskarżonego M. J.. Co prawda faktycznie wyjaśnienia M. J. stanowią podstawę ustaleń faktycznych w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu P. K. to jednak nie stanowi to podstawy, by uznać je za niewiarygodne. Zauważyć należy, że współoskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazywał nie tylko na oskarżonego P. K., ale także na inne osoby, w tym z kręgu

jego rodziny, co rodzi przekonanie, iż nie miał on żadnych powodów dla których bezpodstawnie miałby obciążać oskarżonego P. K.. Ponadto podkreślić należy a czego stara się nie zauważać skarżący obrońca, iż wersja przedstawiana przez współoskarżonego M. J. poparta została także rzeczowym materiałem dowodowym w postaci billingów i wykazanych połączeń telefonicznych, wykazu okresów zatrudnienia oskarżonego P. K. na terenie H. wykazu treningów na siłowni T. M. (...) w Z.. Tym samym powyższe okoliczności pozwoliły na uznanie przez Sąd I instancji wyjaśnień oskarżonego P. K. za obronne, a wyjaśnień współoskarżonego M. J. za przekonujące.

Należy zauważyć, że zarzut obrazy prawa materialnego jest uprawniony, gdy skarżący nie kwestionuje ustaleń faktycznych poczynionych przez sąd I instancji albo kwestionuje je zajmując stanowisko, że nawet w stosunku do faktów, które sąd ustalił prawo materialne zastosowano niewłaściwie. Nie ma obrazy prawa materialnego, gdy wada orzeczenia jest wynikiem błędnych ustaleń faktycznych.

Zatem jako niezasadny rodzi się także zarzut skarżącego obrońcy naruszenia przez sąd I instancji art. 18 § 1 kk. W tym miejscu wskazać należy, iż dla przyjęcia współsprawstwa nie jest konieczne, by każda ze wspólnie działających osób realizowała wszystkie, czy nawet tylko część znamion przestępnego czynu. Istotne znaczenie natomiast ma fakt, że taka osoba działa w ramach uzgodnionego planu, podziału ról, porozumienia. Taką

właśnie sytuację mamy w przypadku oskarżonego P. K.. To ten oskarżony wraz z oskarżonym M. J. uzgodnili podjęcie uprawy i określili podział ról. M. J. co prawda miał zająć się uprawą, bowiem oskarżony K. często przebywał za granicą to jednak właśnie oskarżony K. zakupił nasiona marihuany, potem wspólnie z drugim współoskarżonym wysiał nasiona do doniczek i podlewał nawozami. Wspólnie również teren ogrodzili siatką i przygotowali grunt pod zasadzenia marihuany a następnie wspólnie wysadzili sadzonki do gruntu. Nadto P. K. telefonicznie kontaktował się z oskarżonym M. J., pytał o plantację a nadto w okresach wolnych od pracy przyjeżdżał i osobiście doglądał plantacji. Nie ulega wątpliwości, co trafnie uznał sąd I instancji ,oskarżeni wspólnie i w porozumieniu podjęli się tej uprawy i zamiarem swym obejmowali jej całość. Ostatecznym celem było uzyskanie marihuany.

Analogicznie należy traktować zarzut naruszenia przez Sąd I instancji prawa materialnego tj. art. 63 ust. 1 i 3 ustawy o przeciw. narkomanii. Nie można zgodzić się ze skarżącym obrońcą, iż zachowanie się oskarżonego polegało tylko wsadzeniu sadzonek marihuany do gruntu w maju 2015r.. Skarżący stara się nie zauważać, o czym wspomniano już wyżej, że współoskarżeni działali według wspólnie opracowanego planu , którego ostatecznym celem było osiągnięcie korzyści majątkowej. Nawet jeśli oskarżony P. K. po dokonaniu nasadzeń wrócił za granicę nie oznacza, że plantacji tej nie kontrolował telefonicznie kontaktując się z drugim oskarżonym oraz w dniach wolnych od pracy przyjeżdżając do

Polski. Podkreślić również należy, iż bez udziału oskarżonego K. plantacja ta by nie istniała.

Nie ma racji bytu zarzut błędu w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony uprawiał krzewy ziela konopi innych niż włókniste, które to krzewy mogły dostarczyć znaczne ilości ziela konopi innych niż włókniste”. Nie ulega wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie na plantacji stwierdzono nasadzenie około 504 sztuki krzewów marihuany, z których można było uzyskać do 153745 g ziela konopi. Przy czym wskazać należy, iż kwestią oczywistą jest, że udział oskarżonego P. K. w procederze uprawy tejże marihuany miał priorytetowe znaczenie i niezbędny był do istnienia tejże plantacji.

Wobec powyższego zarzuty skarżącego obrońcy oskarżonego P. K. stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu orzekającego i kwestionując ustalenia faktyczne nietrafnie podnosi on zarzut obrazy prawa materialnego.

Przechodząc do zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego M. J. to uznać należy, iż o ile niezasadne okazały się zarzuty w zakresie niewspółmierności kar jednostkowych o tyle, częściowo zasadny okazał się zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Przy tym jednak podkreślić należy, iż Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku precyzyjnie wskazał jakie okoliczności zaważyły na wymierzeniu oskarżonemu jednostkowych kar pozbawienia wolności, mając na uwadze

w szczególności znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu oraz znaczną ilość uprawianej marihuany, przeznaczoną na dalszą sprzedaż. Sąd Okręgowy w pełni podziela argumentację sądu I instancji co do wysokości orzeczonych wobec oskarżonego kar jednostkowych.

Zdaniem Sądu Okręgowego korekty wymagało orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności. Rację ma skarżący obrońca oskarżonego M. J., iż w tym względzie należy mieć na uwadze przede wszystkim fakt zbieżności czasowej popełnionych przestępstw, tożsamość dobra chronionego, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, dotychczasową niekaralność oskarżonego. Sąd Okręgowy uznał, że z uwagi na wielkość uprawy, ilość możliwego do uzyskania środka odurzającego argumentacja obrońcy jest pozbawiona racji w zakresie zawnioskowanych w apelacji kar. Oskarżonemu nie przypisano przestępstwa wytwarzania środka odurzającego z art. 53 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a wskazać należy, że podczas przeszukania znaleziono susz marihuany. Jako nietrafny jest zarzut rażącej niewspółmierności kary z wnioskiem o orzeczenie kary łącznej roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania przy zastosowaniu przepisu art. 4 § 1 kk. Nie jest możliwe zastosowanie wobec oskarżonego przepisów w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku bowiem przestępstwa przypisane oskarżonemu M. J. popełniono do 7 sierpnia 2015 roku i w dniu 7 sierpnia 2015 roku, czego skarżący zdaje się nie zauważać.

Na marginesie należy dodać, że Sąd Okręgowy zastosował przepis art. 4 § 1 kk ale z uwagi na aktualne brzmienie przepisu art. 86 § 1 kk, iż karę łączną orzeka się w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Względniejsza dla oskarżonego jest ustawa obowiązująca w czasie popełnienia przestępstw mu przypisanych bowiem wówczas dolną granicą kary łącznej była najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Wniosek

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego P. K. od zarzucanych czynów oraz ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu przepisu art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

- zmianę zaskarżonego wyroku w odniesieniu do oskarżonego M. J. w ten sposób, że za czyn opisany w pkt. 1 części wstępnej wyroku, stanowiący przestępstwo z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 37a kk jako względniejszego dla oskarżonego wymierzenie oskarżonemu kary grzywny 250 stawek dziennych w kwotach po 200 zł, za czyn opisany w pkt. 2 części wstępnej wyroku, stanowiący przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej

zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny
 # zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny

<p>wykonania na okres próby wynoszący 3 lata,</p> <p>Ewentualnie wymierzenie kary łącznej w wymiarze 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego P. K., a nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia.</p> <p>Częściowo zasadna natomiast okazała się apelacja obrońcy oskarżonego M. J. w zakresie zmiany orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>Zmiana orzeczenia w zakresie orzeczonej wobec oskarżonego M. J. kary łącznej pozbawienia wolności</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>W powyższym względzie należy mieć na uwadze przede wszystkim fakt zbieżności czasowej popełnionych przestępstw, tożsamość dobra chronionego, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, dotychczasową niekaralność oskarżonego</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wina i sprawstwo oskarżonego P. K. a także wymierzone kary jednostkowe wobec oskarżonego M. J.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sprawstwo oskarżonego P. K. i wina w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów i prawidłowo ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego. Oskarżony swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona przypisanego mu czynu. Nie budzą również wątpliwości wymierzone kary jednostkowe wobec oskarżonego M. J..	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Orzeczona wobec M. J. kara łączna pozbawienia wolności	
Zwięźle o powodach zmiany	
Fakt, zbieżności czasowej popełnionych przestępstw, tożsamość dobra chronionego, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, dotychczasowa niekaralność oskarżonego uzasadniają wymierzenie oskarżonemu M. J. kary łącznej w wymiarze 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto z uwagi na fakt, iż z dniem 24 czerwca 2020 roku nastąpiła zmiana kodeksu karnego, w tym art. 86 § 1 kk, ustawą z dnia 19 czerwca 2020 roku (Dz.U. poz. 1086), należało zastosować przepis art. 4 § 1 kk.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

III.	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 636 §1 k.p.k. w zw. z art. 633 kpk, w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze po 1/2 części tj. w kwotach po 40 zł oraz wymierzył im opłaty w kwotach po 300 zł za postępowanie odwoławcze a wobec oskarżonego M. J. także za I instancję.
------	---

7. PODPIS
Agata Wilczewska Anna Klimas Robert Rafał Kwieciński

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego J.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wymierzona kara		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina i sprawstwo oskarżonego		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana